Ankenævnet for Forsikring

921/13

Den 26. august 2013 blev i sag nr. 84.146:

xxxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Thisted Forsikring g/s. Han klager over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret den 14/2 2012.

Selskabet har anerkendt klagerens fulde ansvar på baggrund af udtalelser fra et vidne, der understøtter modpartens forklaring.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 10/3 2013, fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg kører mod øst ad …vej. Da jeg nærmer mig …gade er der en bil der kører ud fra …gade hvor der er hajtænder, og kører imod mig. Det er det senere vidne. Kort efter ham kører skadevolder ud samme sted og rammer mig på højre bagdør. Hun erkender 'åh nej, det er anden gang det sker', 'min fod smuttede på koblingen'. I mellemtiden kommer vidnet tilbage, og siger at skadevolder holdt stille, og det var mig der påkørte hendes bil. Jeg får hendes (skadevolders) nummer og hun oplyser at vi nok skal finde ud af det.
Mit forsikringsselskab kontaktes og der laves aftale med Taksator.
Kl. 12.30 samme dag ringer politiet og oplyser at de har fået en anmeldelse om at jeg er kørt på en anden bil, og ikke ville opgive mine data. Modparten har oplyst til politiet at hun har et vidne, og de ikke kender hinanden.
Skaderne på min bil og modpartens bil viser at det er modparten der ikke har overholdt sin vigepligt men er kørt frem og er svinget mod vest hvorved hun rammer mig. Påstanden om at jeg har ramt modparten da hun holder bag hajtænderne er urigtig. Vejføringen (placering af hajtænderne) og skaderne på bilerne viser at det ikke er muligt for mig at forårsage skaderne hvis jeg havde ramt bilen, placeret bag hajtænderne. Om bilen ved uheldet er slået tilbage eller efterfølgende er bakket, kan jeg ikke svare på. Vidnet har ikke haft mulighed for at se sammenstødet da han var på vej væk mod vest og havde ryggen mod uheldsstedet.

Sagen er anket, da det er min opfattelse at der er truffet afgørelse ud fra vidneerklæringen - og hvis man ser på oversigtsbilleder og skader - så vil skylden blive pålagt modparten. Ser man yderligere på at der ikke er uafhængighed mellem skadevolder og vidne, så bør man helt se bort fra vidneerklæringen.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At skylden for påkørslen placeres på skadevolder, og sagen vurderes med neutrale briller.
At man vurderer troværdigheden af vidneerklæringen, med vores erklæring om at de kender hinanden godt, og at vidnet ikke kan se uheldet, han er på vej væk fra stedet. At man vurderer billederne (taget af bilerne umiddelbart efter uheldet - og senere overbliksbilleder af uheldsstedet).
At forsikringsselskabet overvejer dialog og inddragelse af kunden efter uheld. Korrespondancen (januar 2013) er udformet som en afgørelse uden forudgående dialog."

Heroverfor har selskabet i brev af 12/4 2013 til nævnet anført:

"Det fremgår af sagen at klager har været indblandet i et færdselsuheld den 14. februar 2012.

Parterne afgiver modstridende oplysninger omkring hændelsesforløbet. Klager mener, at modparten ikke har overholdt sin ubetingede vigepligt, mens modparten fastholder, at klager har skylden for uheldet.

På baggrund heraf foregår der en del korrespondance selskaberne imellem med henblik på at få fastlagt skyldfordelingen og dermed fordeling af ansvaret.

Modpartens forsikringsselskab fremlægger en vidneerklæring, der understøtter modpartens forklaring af hændelsesforløbet.

Selskabet spørger nærmere ind til vidnet og stiller yderligere spørgsmål til vidnet omkring hændelsesforløbet.

Vidnet forklarer ved ny vidneerklæring, at modparten overholdt sin ubetingede vigepligt.

På baggrund af parternes forklaring, og indholdet af vidneerklæringen, fremsender selskabet brev af 22. januar 2013 til klager, hvor selskabet meddeler, at vi ikke kan gøre modparten ansvarlig for skaden, hvorfor klager vil blive opkrævet selvrisiko i sagen.

Klager fremsender brev og billeder til selskabet den 30. januar 2013 og beder om en revurdering af sagen.

Selskabet gennemgår og revurderer sagen på ny, men finder ikke, at de fremsendte fotos ændrer ved afgørelsen, eller at vidneerklæringen kan tilsidesættes som utroværdig, hvorfor selskabet fastholder sin afgørelse i sagen.

Dette meddeles klager ved brev af 13.februar 2013 med oplysning omkring klageadgangen til Ankenævnet for Forsikring.

Klager vælger herefter at benytte sig af klagemuligheden og klager herefter til Ankenævnet for Forsikring.

Ved selskabets stillingtagen til sagen er der særligt lagt vægt på følgende forhold:

- At det fremgår af Færdselslovens § 103, stk.2 at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl
- At selskabet skal foretage en objektiv vurdering af hændelsen og i overensstemmelse med praksis foretage en skyld/ansvarsvurdering
- At en vidneerklæring i praksis tillægges stor bevisværdi og derfor udgør et berettiget grundlag for sagens vurdering
- At det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 8.1 at den aftalte selvrisiko fremgår af policen. Selvrisikoen gælder ved enhver skade

Efter en fornyet gennemgang af sagen, skal selskabet meddele, at vi fastholder vores afgørelse i sagen.

Selskabet finder, at modpartens forklaring underbygges af en troværdig og uvildig vidneerklæring.

Selskabet har ikke belæg eller bevis for at kunne tilsidesætte erklæringen med henvisning til, at der skulle være tale om et utroværdigt vidne.

Selskabet har stillet indgående spørgsmål til vidnet omkring hændelsesforløbet og finder, at der er tale om et uvildigt vidne i sagen og har derfor valgt at lægge erklæringen til grund for sagens afgørelse.

Selskabet fastholder således på baggrund heraf at være berettiget til at opkræve selvrisiko i sagen.

Selskabet skal henvise til tidligere kendelser AK 77235, 78043 og 78044."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder vidneerklæring dateret 27/3 2013, parternes korrespondance forud for sagens indbringelse for nævnet samt diverse fotos af uheldsstedet og skaderne på bilerne. Af korrespondancen mellem parterne fremgår det, at det er klagerens opfattelse, at modparten og vidnet enten har arbejdet sammen eller har andre relationer, idet de ofte mødes hos en genbo til hans forældre. Af den fremlagte vidneerklæring fremgår bl.a.:

"**Udførlig uheldsbeskrivelse:**
Jeg drejer bilen på venstre hånd, hvor modkørende kommer lidt hurtigere end det tilladte, hvor hun får øjenkontakt med mig og laver håndbevægelser, der rammer hun kvinden som holder stille ved hajtænder, hvor hun stiger hurtigt ud af bilen og tager billeder af kvindens bi.
Jeg bakker lidt tilbage får kan se at manden er op og køre og er sur, hvor jeg spørger ham, hvad er det for et kørsel, han foretager sig efter min mening er manden der er skyld i uheldet."

4. 84.146

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende den anmeldte begivenhed. Da en sådan bevisførelse ikke kan finde sted for nævnet, men i givet fald må foregå ved domstolene, hvor der er mulighed for parts- og vidneforklaringer, må nævnet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter afstå fra at videre-behandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen